

Minneord

Reidar Sevåg til minne

Sven Nyhus, Olav Sæta, Tellef Kvifte og Hans-Hinrich Thedens

6. november sovnet historikeren, folkemusikforskeren og museumsmannen Reidar Rudolf Sevåg fredelig inn på sykehjemmet på Kolsås der han og kona Kate bodde de siste årene. Reidar ble nær 94 år gammel. Han kom fra enkle kår på Kampen i Oslo. Familien var svært opptatt av musikk og anskaffet piano så snart det var råd.

Reidar hadde vurdert å bli pianist, men valgte å satse i en akademisk retning. Han ble cand. philol. i 1952 og skrev en historisk biografi om Statsråd H.R. Astrup. I 1947 ble han tilknyttet Norsk Folkemuseum, og ble i 1952 museumslektor på undervisningsavdelingen. Det var her han traff Kate. De giftet seg i 1951 og fikk sønnene Gunnar og Øystein. I 1960 flyttet familien inn i eget hus på Kolsås.

Musikkk forskeren O.M. Sandvik spurte Reidar om å representere Norge i studiegrupper for folkemusikk. Fra 60-tallet reiste han på internasjonale kongresser, noen av dem bak jernteppet. Hjemme spilte han en stor rolle i gjenopplivingen av norske folkemusikkinstrumenter. Etter at han hadde demonstrert munnharpa i et TV-program ble det køer foran Oslos musikkforretninger.

Fra 1972 var Reidar leder for Norsk Folkemusikksamling ved Universitetet i Oslo. Her jobbet han til han gikk av i 1993. Blant hans publikasjoner er læreboken om norske folkemusikkinstrumenter «Det gjallar og det læt» og 5 bind med slåttenedskrifter i serien «Norsk folkemusikk» som Reidar redigerte sammen med sine kolleger Sven Nyhus, Jan Petter Blom og Olav Sæta. Samtidig underviste han på instituttet for musikk. Vi som

hadde gleden av å omgås Reidar Sevåg som fagperson vil huske han som en sjelden akademiker, med et skarpt kritisk blikk på alt vi måtte komme med av tekster og diskusjonstemaer, og en smittende glede over å forfølge diskusjonstemaene så langt det gikk. Han var generøs, og delte med samme selvfølgelighet sine kunnskaper, sin arbeidstid og sin matpakke med alle som måtte komme innom kontoret hans.